

[Cat/Cast] VAGA: Prenem el carrer per recuperar l'educació!

SEPC :: 01/03/2017

Llamamos a todas las estudiantes universitarias a HUELGA, y posteriormente ocupar las calles para exigir la rebaja del 30% de las tasas

[Català]

VAGA 2M: Prenem el carrer per recuperar l'educació!

El passat 7 d'abril, des de l'**aprovació al Parlament de Catalunya de la moció moratòria que contemplava la rebaixa del 30% de les taxes universitàries** les estudiants no ens hem trobat més que l'incompliment d'aquesta per part del Govern i els òrgans que l'havien d'aplicar. Així doncs, lluny de començar el curs amb l'esmentada rebaixa i el consegüent avanç cap a la gratuïtat del sistema universitari, les estudiants hem seguit pagant les taxes amb l'augment del 67% des del 2011 -fruit de voluntat política i **no per manca de recursos econòmics**.

Encara s'agreuja més la situació si atenem al fet que, en el cas del principat, és la Comunitat Autònoma de l'Estat espanyol on és més car estudiar i on l'estudiantat es fa càrrec de la major part del cost del grau: Per tant, **és clar que l'augment de taxes va en detriment de la qualitat educativa així com de les condicions de treball del PAS i PDI**.

Posteriorment, i davant l'**immobilisme del Govern i la inaplicació de la moció per part d'aquest, es va realitzar una manifestació multitudinària el passat 17N** amb una demanda clara: **la rebaixa del 30% de les taxes**. En aquesta, a més, cal esmentar que fins i tot va comptar amb el suport d'alguns rectors de les principals universitats públiques del principat, així com d'altres agents estudiantils i sindicals. És clar, doncs, que la legitimitat d'aquesta manifestació així com les seves demandes era absoluta.

Altre cop, però, **les nostres demandes varen ser menystingudes**. Unes demandes compartides per la totalitat de la comunitat educativa i aprovades al Parlament de Catalunya: això comporta que s'estigui menyspreant el mandat parlamentari, i el del poble organitzat als carrers.

Ja que no ens volien escoltar, no vam tenir altre opció que fer-nos sentir. I així ho vam fer: **vam ocupar la Secretaria d'Universitats i Recerca (SUR)** per posar sobre la taula les nostres demandes i exigir les respostes que no ens havien donat després de la multitudinària i aglutinadora mobilització del 17N.

Però altre cop, ells varen tenir la força i nosaltres la raó: els Mossos d'Esquadra ens van desallotjar a les 3 de la matinada amb una violència desproporcionada i a nivell mediàtic es va criminalitzar la lluita estudiantil del SEPC perquè suposadament s'havien realitzat destrosses durant aquella ocupació: un altre intent de silenciar-nos.

Davant d'això, el Secretari d'Universitats i Recerca, Arcadi Navarro, ens va convocar a reunió on en principi ens citava per negociar específicament la rebaixa del 30% de les taxes. Després d'aquesta reunió vam constatar que **no hi havia cap intenció d'avançar cap a la rebaixa** i tant la SUR com el Govern segueixen enderrocats en postures immobilistes, mai negociadores, apel·lant al sistema de beques català.

Des del SEPC entenem que el sistema de beques era una mesura excepcional que s'aplicava en un moment concret, però aquest **els ha servit d'excusa per convertir el sistema de preus en una cosa inamovible**. Mentrestant, observem com entitats financeres ofereixen préstecs a l'estudiantat per poder-se pagar els estudis, lucrant-se, beneficiant-se de les polítiques executades des del 2001 que deixen a milers d'estudiants fora. Fent de la universitat un luxe. Privatitzant-la. Elititzant-la.

Actualment, **estem pagant més del 40% del cost que suposa estudiar**. Això sense tenir en compte les despeses que són conseqüència de cursar un grau (com pot ser el material, els manuals, els dossiers...) i el cost d'oportunitat que comporten els estudis, motiu pel qual, amb l'elevada imposició de taxes actual, moltes capes socials d'aquest país han quedat al marge de l'accés a l'educació superior. Tot això seguint l'estratègia que es va començar a aplicar arran del Pla Bolonya i s'ha continuat amb les impositcions de l'Estat espanyol: que no tenen altre finalitat que respondre als interessos del mercat i convertir així l'educació en una mercaderia més i per tant, en un privilegi.

L'any 2015 al **País Valencià també es va aconseguir aprovar una baixada progressiva de les taxes universitàries ja que després del principat, és la Comunitat Autònoma on aquestes són més elevades**. En només cinc anys, al País Valencià s'ha produït un augment del 90% de les taxes universitàries. No obstant, el present curs la nova conselleria d'educació ha augmentat en un 40% els ajuts als estudis universitaris a partir d'un programa de beques. Aclarir, també, que la baixada de taxes no ha tingut una repercussió efectiva i que repetides vegades el Rectorat de la UV i la Generalitat del País Valencià han subratllat la impossibilitat d'abaixar-les (quan en l'últim claustre s'havia promès la baixada del 8%).

Pel que fa les Illes, ens trobem que les condicions econòmiques a nivell universitari difereixen molt de les de Catalunya ja que té un dels preus de crèdit més baixos de tot l'Estat Espanyol. El Consell del Govern l'any 2014 va dictaminar que es mantindrien les taxes i per tant aquestes no s'apujarien -com sí que ha passat tant a Catalunya com al País Valencià.

Malgrat ser cert que a Mallorca s'han congelat els preus de les taxes universitàries, la diferència del cost entre les diferents carreres és significativa: a tall d'exemple, estudiar medicina a la UIB costa al voltant de 1.300€ per curs però estudiar dret 770 euros. Aquesta és doncs una mostra més de les barreres econòmiques que encara ens trobem en els estudis.

Per tot això, el proper 2 de Març **cridem a totes les estudiants universitàries a VAGA**, i posteriorment ocupar els carrers per exigir la rebaixa del 30% de les taxes, per la millora de les condicions de les estudiants dels Països Catalans. El 2 de març sortirem de les aules per a poder-hi sempre entrar: perquè volem estudiar.

Esgotades totes les vies: organitzades i combatives!

PRENEM ELS CARRERS PER RECUPERAR L'EDUCACIÓ!

[Castellano]

HUELGA 2M: Tomemos la calle para recuperar la educación!

El pasado 7 de abril, desde **la aprobación en el Parlamento de Cataluña de la moción moratoria que contemplaba la rebaja del 30% de las tasas universitarias** las estudiantes no nos hemos encontrado más que el incumplimiento de la misma por parte del Gobierno y los órganos que debían aplicarlo. Así pues, lejos de empezar el curso con la mencionada rebaja y el consecuente avance hacia la gratuidad del sistema universitario, las estudiantes hemos seguido pagando las tasas con el aumento del 67% desde 2011 -fruto de voluntad política y **no por falta de recursos económicos**.

Aunque se agrava más la situación si atendemos a que, en el caso del principado, es la de España donde es más caro estudiar y donde el estudiante se hace cargo de la mayor parte del coste del grado: por tanto, **está claro que el aumento de tasas va en detrimento de la calidad educativa así como de las condiciones de trabajo del PAS y PDI** .

Posteriormente, y ante el **inmovilismo del Gobierno y la inaplicación de la moción por parte de éste, se realizó una manifestación multitudinaria el pasado 17N** con una demanda clara: **la rebaja del 30% de las tasas**. En esta, además, hay que mencionar que incluso contó con el apoyo de algunos rectores de las principales universidades públicas del principado, así como de otros agentes estudiantiles y sindicales. Es claro, pues, que la legitimidad de esta manifestación así como sus demandas era absoluta.

Otra vez, sin embargo, **nuestras demandas fueron despreciadas** . Unas demandas compartidas por la totalidad de la comunidad educativa y aprobadas en el Parlamento de Cataluña: esto conlleva que se esté despreciando el mandato parlamentario, y el del pueblo organizado en las calles.

Ya que no nos querían escuchar, no tuvimos otra opción que hacernos oír. Y así lo hicimos: **ocupamos la Secretaría de Universidades e Investigación (SUR)** para poner sobre la mesa nuestras demandas y exigir las respuestas que no nos habían dado tras la multitudinaria y aglutinadora movilización del 17N.

Pero de nuevo, ellos tuvieron la fuerza y nosotros la razón: los Mossos nos desalojaron a las 3 de la madrugada con una violencia desproporcionada y a nivel mediático se criminalizó la lucha estudiantil del SEPC porque supuestamente habían realizado destrozos durante aquella ocupación: otro intento de silenciarnos.

Ante esto, el Secretario de Universidades e Investigación, Arcadi Navarro, nos convocó a reunión donde en principio nos citaba para negociar específicamente la rebaja del 30% de las tasas. Tras esta reunión constatamos que **no había ninguna intención de avanzar**

hacia la rebaja y tanto la SUR como el Gobierno siguen derribados en posturas inmovilistas, nunca negociadoras, apelando al sistema de becas catalán.

Desde el SEPC entendemos que el sistema de becas era una medida excepcional que se aplicaba en un momento concreto, pero este **les ha servido de excusa para convertir el sistema de precios en algo inamovible** . Mientras tanto, observamos como entidades financieras ofrecen préstamos a los estudiantes para poder pagarse los estudios, lucrándose, beneficiándose de las políticas ejecutadas desde 2001 que dejan a miles de estudiantes fuera. Haciendo de la universidad un lujo. Privatizándola. Elitizándola.

Actualmente, **estamos pagando más del 40% del coste que supone estudiar** . Esto sin tener en cuenta los gastos que son consecuencia de cursar un grado (como puede ser el material, los manuales, los dossiers ...) y el coste de oportunidad que conllevan los estudios, por lo que, con la elevada imposición de tasas actual, muchas capas sociales de este país han quedado al margen del acceso a la educación superior. Todo ello siguiendo la estrategia que se empezó a aplicar a raíz del Plan Bolonia y se ha continuado con las imposiciones del Estado español: que no tienen otro fin que responder a los intereses del mercado y convertir así la educación en una mercancía más y por tanto, en un privilegio.

El año 2015 en el **País Valenciano también se consiguió aprobar una bajada progresiva de las tasas universitarias ya que después del principado, es la Comunidad Autónoma donde éstas son más elevadas**. En sólo cinco años, en Valencia se ha producido un aumento del 90% de las tasas universitarias. No obstante, el presente curso la nueva consejería de educación ha aumentado en un 40% las ayudas a los estudios Universitaires a partir de un programa de becas. Aclarar, también, que la bajada de tasas no ha tenido una repercusión efectiva y que repetidas veces el Rectorado de la UV y la Generalitat de la Comunidad Valenciana han subrayado la imposibilidad de bajarlas (cuando en el último claustro había prometido la bajada del 8%).

En cuanto las Islas, nos encontramos con que las condiciones económicas a nivel universitario difieren mucho de las de Cataluña ya que tiene uno de los precios de crédito más bajos de todo el Estado Español. El Consejo del Gobierno en 2014 dictaminó que se mantendrían las tasas y por tanto éstas no subirán -como sí ha ocurrido tanto en Cataluña como en Valencia.

A pesar de ser cierto que en Mallorca se han congelado los precios de las tasas universitarias, la diferencia del coste entre las diferentes carreras es significativa : a modo de ejemplo, estudió medicina en la UIB cuesta alrededor de 1.300 € por curso pero estudiar derecho 770 euros. Esta es pues una muestra más de las barreras económicas que todavía nos encontramos en los estudios.

Por todo ello, el próximo 2 de Marzo **llamamos a todas las estudiantes universitarias a HUELGA**, y posteriormente ocupar las calles para exigir la rebaja del 30% de las tasas, por la mejora de las condiciones de las estudiantes de los Países Catalns. El 2 de marzo saldremos de las aulas para poder siempre entrar: porque queremos estudiar.

Agotadas todas las vías: organizadas y combativas!

TOMAMOS LAS CALLES PARA RECUPERAR LA EDUCACIÓN!

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-vaga-prenem-el>